

[Ninn-Hansen.]

tingsgruppens vegne, indeholder selvsagt en opfordring til at overveje denne lovgivning endnu en gang.

Jeg forstår, at det, det drejer sig om, er — med hensyn til disse hovedlinjer, altså motorvejene — at sikre, at de kan tilrettelægges og tilrettelægges vel egentlig uden indblanding, og det er også vor opfattelse, at det må kunne ske. Jeg ved, at den højtærede minister og vejdirektoratet har en myndighed i øjeblikket til at gå imod lokale hensyn. Vi så det for nylig, da et flertal i Svendborg kommune ønskede en anden forbindelse mellem Svendborg og Tåsinge end den, der blev valgt af den højtærede minister. Jeg synes, at mindretallet i Svendborg kommunalbestyrelse og ministeren, der havde samme opfattelse, havde ret i denne sag. Der er altså på grundlag af den nuværende lovgivning muligheder for at planlægge på en fornuftig måde, men af hensyn til den store betydning, motorvejene vil få for den fremtidige planlægning af trafikken, tror jeg det er rigtigt — hvad jeg forstår ministeren også er inde på — at foretage en lovændring, således at vi sikrer, at denne planlægning kan ske på den rigtige måde.

Den højtærede minister sagde, at jeg havde beskæftiget mig meget med hans ansvar. Det er rigtigt, men jeg synes dog, at jeg har beskæftiget mig mere med den højtærede ministers beføjelser. Det er beføjelserne og nødvendigheden af beføjelserne, jeg har understreget, og jeg håber, at disse beføjelser vil være til stede i tilstrækkeligt omfang eller må komme til stede i tilstrækkeligt omfang ved administrationen af den opgave, der her foreligger, og som dog drejer sig om et umådelig stort beløb over en længere årrække, nemlig 34 milliarder kr. Men det er klart, at til disse beføjelser må også knyttes et ansvar.

Den højtærede minister svarede mig ikke på et punkt, som jeg synes betyder noget, nemlig hvorledes den højtærede minister agter at lede DSBs virksomhed. Hvis den højtærede minister tilslutter sig den tanke, der er fremført i betænkningen fra det trafikøkonomiske udvalg: at DSB skal koncentrere sig — sådan forstår jeg det — om fjerntrafikken på hovedlinjerne, nærtrafikken og rutebildriften, hvis det altså også

er den højtærede ministers opfattelse, så synes jeg det ville være rigtigt, at vi i dette ting fik kendskab til det rationaliseringsprogram, den højtærede minister vil forelægge. Det har økonomisk interesse; det har trafikplanmæssig interesse; jeg synes også, det har stor interesse for dem, der i dag er ansat i DSB.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. Holmberg og det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, idet jeg forstod, at man i virkeligheden ville give tilsagn om at gå ind i en positiv revision af den nugældende vejtilskudslovgivning, i hvert tilfælde når det drejede sig om hovedlandeveje, som vi kalder det, altså forbindelsesvejene gennem landet. Det er jeg meget taknemlig for; for mig at se vil det i virkeligheden betyde, at vi noget nemmere end på nuværende tidspunkt kan komme igennem, hvor der er vanskeligheder — og det kan jo ikke undgås — ude omkring med at blive enig om linjeføringen.

Nu vil jeg gerne tilføje, for at der ikke skal være nogen misforståelser, og for at man ikke skal få alt for meget angst i sindene ude omkring i kommunalbestyrelserne, at det er givet, i alt fald for mit vedkommende, at selv om man går til en sådan revision af den nuværende lovgivning, vil der altid blive forhandlet med de pågældende kommunalbestyrelser og myndigheder alligevel. Men jeg tror altså, det vil være noget nemmere at gennemføre det program af motorveje, der er forudsat i det trafikøkonomiske udvalgs betænkning, hvis vi får en revision på dette område.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen havde lagt mærke til mine bemærkninger om, at denne udvalgsbetænkning ikke har været behandlet i regeringen endnu, og det ærede medlem spurgte, om jeg ville give tilsagn om at give en redegørelse for det høje ting, hvis regeringen skulle vise sig at have en anden opfattelse end den, jeg personlig giver udtryk for. Det vil jeg gerne give løfte om, hvis tingene skulle komme til at ligge sådan, hvad jeg ikke håber og for så vidt heller ikke tror.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen var inde på at illustrere med et eksempel, at vi havde visse beføjelser også med den